Тхір і лис

Тхір і лис Раз прийшов лис до тхора в гості, та й тхір його файно погостив. Але приходить відтак тхір до лиса, а лис каже:

— Не маю я, куме, чим вас погостити, хіба би-сте пішли зо мною тут до одного ґазди; у нього є цілий курник. Зібралися вони оба і пішли шукати курей. Прийшли вони до того чоловіка. Каже лис до тхора:

— Оди є курник. Ану, лізьте оцею діркою досередини, а я буду на варті; лиш коби-сте собі,— каже,— не жалували, бо [ґазди] не шкода, у нього є доста!

Тхір поліз досередини, лис заклав дірку дошкою, а сам підбіг під вікно та крикнув:

— Ой ґаздо! Ґаздо! А ідіть-ко до курника, маєте злодія...

Та й утік.

Ґазда схопився, збудив синів та й повибігали надвір. Зробився крик! А той тхір уже собі файно під'ів та й як учув, що біда, а він далі... Трутив дошку та й береться лізти, а то не мож, бо став дуже повний... А тоті як імили бука, як стануть парити, то тхір ледве пропхався через дірку й утік ледве живий.

Від того часу тхір з лисом у великій ненависті.